

GRAN BARCELONA

El problema dels immigrants sense sostre

FERRAN NADEU

►► Un jove africà transporta aigua en un carret de supermercat davant pintades reivindicatives dels ocupants de l'antiga fàbrica de Sant Martí, ahir.

Tensió davant el desallotjament d'una fàbrica ocupada a Sant Martí

Al vell complex fabril hi dormen 300 joves subsaharians dedicats a recollir ferralla

Els ocupants del recinte del Besòs exigeixen una solució i veuen impossible moure's en 10 dies

CATALINA GAYÀ
BARCELONA

Nervis i desesperança. Ahir a la tarda, uns 300 ocupants d'una nau industrial del carrer de Josep Pla, al barri de Besòs i Maresme (Sant Martí), discutien on dormirien durant les pròximes setmanes. El futur és un concepte poc realista en aquesta nau ocupada per nois subsaharians que sobreviuen recollint ferralla i arrossegant un carret de súper per tota la ciutat. Dijous al migdia va entrar una patrulla de Mossos a l'antiga fàbrica, ocupada des de fa un any i mig, i els va infor-

mar que han de desallotjar el lloc abans de dilluns que ve. Fa un any i mig, el propietari del complex va interposar una denúncia davant el jutjat d'Instrucció número 5 de Barcelona. En menys d'una hora, les 800 persones que, segons els ocupants, pul·lulen per aquella nau i, sobretot, les 300 que hi dormen, la majoria subsaharians, es van mobilitzar.

Membres de l'Assemblea Social del Poblenou van acudir a la crida. Al matí, Andrés García, advocat dels subsaharians, deia que es demanaria una moratòria. Ahir a la nit, Kheraba Drame, un dels líders de la fà-

brica, va explicar que els ocupants del complex veuen molt difícil desallotjar 30 tones de ferralla en tan sols 10 dies i reallotjar les 300 persones que ocupen el lloc. Drame va afegir preocupat que s'ha convocat una concentració al recinte per dilluns vinent.

Una pintada a l'entrada planteja la qüestió. *Desallotjament=Carrer*. El complex fabril és una petita ciutat de la misèria regulada segons costums africans. Hi conviuen homes joves de tot Àfrica, part de Llatinoamèrica i Europa de l'Est. Molts provenen d'una altra fàbrica també desallotjada al districte de Sant

Proposta: tornar a l'Àfrica per fer un curset

►► Les naus ocupades per subsaharians tenen una llarga trajectòria de solucions que mai han arribat a bon port. Al setembre, l'Ajuntament de Barcelona va proposar un programa pilot de retorn voluntari. Una vegada arribats al Senegal, una oenag els impartiria un curset de quatre mesos. No es va arribar a fer.

Martí. De tant en tant, treia el cap alguna criatura.

Fins ahir, el lloc era la casa on arribaven els nois amb els carrets, es banyaven i fins i tot sortien a practicar fúting. Era el lloc on es desfan els aparells electrònics que es llancen i que ells converteixen en metall que compren els romanesos. Era l'epicentre del comerç entre Barcelona i els mercats de l'Àfrica, via el Marroc. La setmana passada, Kheraba Drame explicava el que per a ell resumia la filosofia del complex: «És una cooperativa de reciclatge. És un sostre on poder dormir. Potser molts no ho entenen, però és millor això que

la situació

UN PROBLEMA
ENQUISTAT

DESALLOTJAMENT A BADAJOZ

➔ L'1 de novembre passat va ser desallotjada la nau del número 112 del carrer de Badajoz on s'havien arribat a concentrar un centenar de senegalesos. Dos dies abans s'havia buidat voluntàriament. Quan hi van arribar els Mossos no hi quedava gairebé ningú. Nombrosos veïns feia mesos que intentaven evitar el desallotjament.

INCENDI MORTAL

➔ El 8 d'abril quatre persones d'origen romanès van morir per inhalació de fum, després que el foc arrasés una parcel·la de terreny que havien habilitat com a vivenda al carrer de Bilbao. Dues setmanes més tard, en un altre solar, les flames van desallotjar 15 romanesos més que vivien en quatre barraques.

BARRACONS

➔ Després de desallotjar la nau del carrer de Badajoz la síndica de Barcelona, Maria Assumpció Vilà, va afirmar que era partidària d'habilitar barracons en desús per acollir *sense sostre*, una postura que va reiterar després del foc mortal de la passada primavera en un altre assentament. L'ajuntament rebutja amb vehemència aquesta proposta.

dormir al carrer. És el principi d'alguna cosa».

Segons Drame, l'any passat es va arribar «a un acord amb l'ajuntament». «Vam acordar que podríem estar aquí si no molestàvem i no ho fem. No hi ha hagut queixes per part dels veïns», deia enmig d'una nau plena de nines, quadros, gerros i tot allò que, deia ell, «es llença quan es mor una persona gran, sense pensar què encara té un ús i part de l'empremta de l'anterior propietari».

Davant de l'hangar esperaven els camions de marroquins que s'emporten el que «es recupera» i que, segons Drame, «a l'Àfrica es repara». En altres quatre naus, hi ha ferrovalleries, el principal negoci del complex. Després, quedava un nau ocupada per joves europeus, una on dormien els africans (d'aquesta és d'on sortia el noi per fer fúting vestit amb l'uniforme d'una selecció) i un bar al pur estil senegalès.

Ahir de la vida quotidiana tranquil·la no en quedava res. Un grup de membres de la Xarxa de Suport als Assentaments del Poble Nou arribava per recolzar-los. ≡